

ගොඩ ආසිරි ගැනවීම

මාන් තුමාගේ ඇද්ධිවූ සුවිශේෂයෙන් උප්‍රවා ගත් කොටසකි.

මාන් 11:1-10

සම්බුද්ධාණන්දේ නාමයෙන් වධිනා මෙහුමේ ආසිරි ලද්දෙයා ය.

මිච්ච ජෙරුසාලමට ලං ව ඔල්ලුව කන්දට තුදුරු ගෙන්ඡාගයට හා බෙතානීයට පැමිණියහ. උන් වහන්සේ සිය ග්‍රාවකයන් දෙදෙනෙකු යවමින්, "මබ ඉදිරියේ ඇති ගමට යත්ත; සිය කෙනෙහි ම කිසිවෙතු කිසි කළක තොනැහුණු, බැඳ සිටින කොටථ නාමිනෙකු ඔබට සම්බ වනු ඇත; උ ලිහා මෙහි ගෙනෙන්ත. 'මබ මෙය කරන්නේ' මන්දු'යේ යමෙකු ඇපුවාත්, 'සම්බුද්ධාණන් වහන්සේ හට උගෙන් වැඩක් ඇත; තොපමාව උ ඇපසු එවනු ඇතැයි ඔවුන්ට කියන්න."යේ වඛාල යෝං. මිච්ච ගොස්, දොර ලග පිටත විදියෙහි දිගෝලී කොට සිටි කොටථ නාමිනෙකු දැක උ ලිඹුවේ ය. එහි සිටි අයගෙන් ඇතැමෙක් කතා කොට, "කොටථ නාමිනා ලිහන්නේ' මන්දු"යේ ඇසුහු. ගේසුස් වහන්සේ වඛාල ලෙසම ඔවුහු ඔවුන්ට පිළිතුරු දුන්හ. එවිට ඔවුහු ඔවුන්ට ඉඩ දුන්නේ ය. ඔවුහු කොටථ නාමිනා ගේසුස් වහන්සේ වෙතට ගෙනැවුන් තමන්ගේ උතුරු සඳහා පිට එලාලු හ. උන් වහන්සේ ද උ පිට තිදැගන් යෝං. එවිට බොහෝ දෙනෙක් තමන්ගේ සඳහා, අන් අය වතුපිටිවලින් කපා ගත් කොළ අතු ද මග අතුලේ ය. පෝරවුවෙන් හා පිටුපසින් ගිය අය "හෝසන්නා! සම්බුද්ධ් නමින් වධිනා මෙතුමාණන් හට ආසිරි වේ වා!, අපේ පිය වූ දැවින්ගේ මතු පැමිණෙන රාජ්‍යයට ආසිරි වේ වා!, අති උසස් තැන්හි හෝසන්නා!" කිය මොරගැසුහු.

සම්බුද්ධාණන් වහන්සේගේ සුහාරංචිය මෙයා ය.

ශ්‍රීස්තුති මබ වහන්සේට ප්‍රකාශ බේවා.

පෙරහැර සඳහා තීතිකාව

ශ්‍රීස්තු රජාණනට ස්තේන්තු බේවා සැම කළේ ජය බේවා
හෝසන්නා ||| ශ්‍රීස්තු රජාණෙනි....

දෙවියන් වහන්සේගේ නාමයෙන් පැමිණෙන තැනැනැනාණේ
සඳුකාලයටම ආරාධිත බේවා....

ස්වාමිනි, අපි ඔබවහන්සේට තමස්කාර කරමු
අපි ඔබවහන්සේට සේවය කිරීමට කැප වන්නෙමු....

පේසුනි අපේ ගැලැවුම කාරයාණෙනි
අපේ හෘදයන් තුළ මබ ආණ්ඩු කරන සේක්ව....

පේසුස් ශ්‍රීස්තුනි දේව තුමාරයාණෙනි
අප හෘදයන්හි මබ රජකම් කරන සේක්ව....

පළමුවන දේව ප්‍රකාශනය

යෙසාය දිවැසීවරයාගේ පාඨෙන් උප්ත ගත් කොටයි.

(මත් මූහුණ තීත්ද්වලින් ඉවත හරවා නොගතීම්.)

විඩාවට පත්වුවන් ගක්තිමත් කරන ජිණිස ගුරුවරයෝ මෙන් මා නිව යුතු දේ ගෙන සිපුවෙකු මෙන් එතුමන්ට සවන් දෙනු ජිණිස, මහෝත්තම දෙවි සම්ඳාණෝ හැම උදයකම මා තුළ උත්ත්ද්වක් ඇති කරවන සේක. දෙවි සම්දින් මාගේ කත් පහද ඇත. මා එතුමන්ට විරුද්ධව කැරලි ගැසුවි වත් එතුමන්ට සිටුපා හියෙන් නැත. මට පහර දෙන්නන්ට මම මාගේ පිට පැවමි. මාගේ රචුල් ගස් උදුරන්නන්ට මම මූහුණ දුන්නෙම්. මාගේ මූහුණ තීත්ද්වෙනුන් කෙළ ගැසීමෙනුන් හරවා නොගතීම්. මහෝත්තම දෙවි සම්ඳාණන් මට උපකාර කරන බැවින් මම වියවුල් නොවන්නෙම්. මම තීර්ණීන ලෙස මූහුණ පාන්නෙම්. මා ලේඛාවට නොපැමිණෙන බව දතිම්.

දේව වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ථානුව බේවා.

පිළිතුර හිය

පිළිතුර 22:7-8, 16-19, 22-23

පිළිතුර: මාගේ දෙවියන්, මාගේ දෙවියන්, ඔබ මා අත්හැරයේ මත්ද?

හිය: සියල්ලෝ මා දෙස බලා, කවචකම් කරති. දත තීයවා, හිස වනා මෙසේ කියති. "සම්දුන්ට ඔහු භාරවිණි. එතුමන් ඔහු ගලවා නොගන්නේ මත්ද? සම්දුන්ට ඔහු ප්‍රියමනාප විණි. එතුමන් ඔහු මුද නොගන්නේ මත්ද?"

මත්ද, තපුරු මිනිස්සු බලු රෙක් මෙන් මා වට කර ගත්තේ ය. ඔරුවරයෝ රාලක් මා වටලා ගත්තේ ය. ඔවුහු මාගේ දැන් දෙපා සිංදුරු කළේ ය. මාගේ ඇටකුව ගණන් කළ හැකි තරමට පැදී ඇත. සතුරෝ මා දෙස රවා ඔරවා බලනි.

මාගේ වස්තු තම තමන් අතර බෙදා ගතිති. මාගේ සර්ව ගැනීමට දැයු දමති. තීම් තුමාණයනී, මා හැරදමා ඇත්ත් නොවනු මැතිවි. මාගේ බලය වන ඔබ මට පිහිට වන්නට කඩිනම් වුව මැතිවි.

මෙම නාමය මාගේ සහෝදරයන්ට ප්‍රකාශ කරන්නෙම්. බැතිමතුන්ගේ සහාවේදී ඔබට ප්‍රගංසා කරන්නෙම්. තීම් සම්ඳාණන්ට ගරු බිය ඇත්තෙනි, එතුමන් පසසන්න. ජාක්‍රාබි වංගයේ සියල්ලෝනී, එතුමන්ට ගොරවය දෙන්න. රෝගායෝ වංගයේ සියල්ලෝනී, එතුමන් ඉදිරයෙනි ගරු බියෙන් සිටෙන්න.

දෙවන දේව ප්‍රකාශනය

පිළිපිළි 2:6-11

පාවුදු තුමන් විසින් පිළිපිළිවරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් කොටයි.

(පේසුස් වහන්සේ යටහන් පහත වූ ගැසින් සියල්ලට වඩා උසස් කරනු ඇති යෝක.)

පේසුස් වහන්සේ දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වරුපය දරු තමුත්, දෙවියන් වහන්සේ හා සමානත්වය තමන් විසින් බදුගෙන ම තබාගත යුතු වස්තුවකු දී නොසිනා, තමන් වහන්සේ ම තත්ත්ව කරගතිමින්, වහලෙකුගේ ස්වරුපයක් ගෙන, අප හා සමාන මිනිස් කෙනෙක් වූ යෝක. මනුෂ්‍යකාරයෙන් සිටිමින්, උන් වහන්සේ,

මරණය, එනම් කුරුසියේ මරණය දක්වා, පහත් වී කිරු වූ සේක. එබැවින් දෙවියන් වහන්සේ උන් වහන්සේ අති උසස් තැනට තංවා, සියලු තාමයන්ට වඩා අගු තාමය උන් වහන්සේට දුන් සේක. එසේ කළේ, ස්වර්ගයෙහි ද පොලොවෙහි ද, පානාල ලෝකයෙහි ද සියල්ලන්, 'පේපුස්' යන තාමයට උන් තමන පිළිසන්, පේපුස් ත්‍රිස්තුන් වහන්සේ සම්දූණන් වහන්සේ යයි දෙවි පියාණන් වහන්සේගේ මත්මය සඳහා, සැම දිවකින් ම ප්‍රකාශ කරන පිළිසන් ය.

දෙවි වාක්‍යය එසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්නෝරු බේවා.

ප්‍රාපුවත් ජය තද

පිළිපිටි 2:8-9

ත්‍රිස්තුස් වහන්සේ මරණය දක්වා එනම් කුරුසියේ මරණය දක්වා පහත් වී කිරු වූ සේක. එබැවින් දෙවියන් වහන්සේ උන්වහන්සේ අති උසස් තැනට තංවා, සියලු තාමයන්ට වඩා අගුතාමය උන්වහන්සේට දුන් සේක.

කුදාඩා ප්‍රවිශ්‍යාත්‍ය

මාන් 14:1 - 15:47

ප්‍රවිශ්‍යාත්‍ය මත් තුමන් විසින් ලියා තිබෙන අයුරන් අප ස්වාමින් වන ගේපුස් ත්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ දුබඩාපත්‍රය ලෙසේය.

පාස්කුවට ද තුමුහුන් රෝටි මංගලුයට ද ඇත්තේ තව දෙදාවසකි. තායක ප්‍රාප්තකවරු ද විනයධරයේ ද උන් වහන්සේ අල්ලා මැරිමට කපටි උපායක් සේවා හ. "එහෙත්, සෙහා අතර කළකේලාහල අති නොවන පිළිස මංගලුයේ දී එය සිදු නොකරමු"යි ඔවුනු කි හ. උන් වහන්සේ බෙනානීයෙහි ලදුරු රෝහි සීමාන්ගේ ගෙදර කැමට හිඳුගෙන සිටිය දී, එක් ස්ත්‍රීයක් ඉතා අගනා පුෂ්පිරිසිදු සුවද විලුවුන් පිරුණු කිරිගල් කරවුවක් ගෙන්වුන්, එය බිඳ උන් වහන්සේගේ තිස මත ඒ සුවද විලුවුන් වන් කළා ය. එහෙත් එහි සිටි ඇතුළුමක් කේප වී, "මේ විලේපනය නාස්ථි කෙලේ තුමට ද? මේ විලේපනය රිදී කාසි තුන්සීයයකට වැඩියෙන් විතුණා, ඒ මුදල දිලිඹුන්ට දිය හැකි ව තිබුණේ ය"යි තම තමන් අතර කියාගැනීම් ඇට බැණ වැදුණෙෂ් ය. එහෙත් ගේපුස් වහන්සේ කනා නොට, "ඇට තිකම් ඉන්න දෙන්න, ඇට කරදර කරන්නේ මන් ද? ඇ මා හට කෙලේ මනහර දෙයකි. දුඩුහු ඔබ සමග හැම දා ම සිටිති. ඔබ කැමැති හැම විටක ම ඔවුන්ට යහපත කරන්න ඔබට පුවලන්. එහෙත්, මම හැම දා ම ඔබ සමග නොසිටිම්. ඇයට හැකි දෙය ඇ කළා ය. තැන්පත් කිරීම සඳහා, කළුතියා, ඇ මාගේ සිරුර ආලේප කර ඇත. සැබැවින් ම මම ඔබට කියම්, සුබ අස්න ලොව පුරා දේශනා කරනු ලබන හැම තැන්හි ම මේ ස්ත්‍රීයගේ මේ තියාව ද ඇය ගැන සැමරුමක් වශයෙන් තියනු ලැබේ යයි"යි වදාල සේක. බොලුස් දෙනාගෙන් එක් කෙනෙකු වූ ජ්‍රදස් ඉස්කාරියෝන් ගේපුස් වහන්සේ තායක ප්‍රාප්තකවරුන්ට පාවා දෙනු පිළිස ඔවුන් වෙතට ගියේ ය. ඔවුනු එපවත් අසා තුවුපනවු වී ඔහුට මුදල් දෙන්නට පාරෙන්දු දුන්න. එවිට ඔහු උන් වහන්සේ පාවා දෙන්න සුදුසු අවස්ථාවක් සෙවා ය. පාස්කු බැවට පෝතකය පුරා කරනු ලබන, තුමුහුන් රෝටි මංගලුයේ පළමු වන දින උන් වහන්සේගේ ග්‍රාවකයෝ, "පාස්කු තෝපනය වළදන පිළිස අප ගොස් කොතැන පිළියෙළ කරනවාට ඔබ කැමැති සේක් ඇ"යි උන් වහන්සේගෙන් ඇසු හ. එවිට උන් වහන්සේ තම ග්‍රාවකයෝ දෙදෙනෙකු යවිම්, "තුවරට යන්න; ගිය විට, වතුර කළයායක් ගෙන යන මිනිසෝක් ඔබට හමු වන්නේ ය; ඔහු යම් ගෙදරකට ඇතුළු වන්නේ ද ඒ

గෙවිමියට කතා කොට, 'මාගේ ග්‍රාවකයන් සමඟ ප්‍රස්තු හෝජනය වලදාන පිණිස මට වෙන් කළ කාමරය කොයේ ද කිය සම්ඳාණන් වහන්සේ අසන සේකු'යි කියන්න. එවිට සකස් කොට සුදානම් ව ඇති ලොකු උඩුමහල් කාමරයක් ඔහු ඔබට පෙන්වනු ඇත. එහි අපට ප්‍රස්තු හෝජනය පිළියෙළ කරන්න"යි ඔවුන්ට වඩාල සේක. ග්‍රාවකයේ පිටත් ව තුවරට ගියහ. උන් වහන්සේ ඔවුන්ට කි ලෙස සියල්ල ම සම්බුද්ධ විය; ඔවුන් ද ප්‍රස්තු හෝජනය පිළියෙළ කළහ.

සවස් වූ කළ උන් වහන්සේ දොලොස් දෙනා කැටුව වැඩිය සේක. ඔවුන් වාචි වී හෝජන වලදුමින් සිටිය දී ජේසුස් වහන්සේ, "සැබැවින් ම මම ඔබට කියම්, ඔබෙන් එක් කෙනෙක්; මා භා සමඟ වලදාන කෙනෙක්; මා පාවා දෙන්නේ ය"යි වඩාල සේක. ඔවුන් දුක් වන්නට ද, එක් එක්කෙනා "ඒ මම ඇ"යි උන් වහන්සේගෙන් අසන්නට ද පටන්ගත්ත. උන් වහන්සේ ද පිළිතුර දෙමින්, "ඒ තැනැත්තා දොලොස් දෙනාගෙන් එක් කෙනෙක් ය; මා සමඟ එක ප්‍රතුයෙහි අත ලන තැනැත්තේ ය. ගුද්ධ ලියවිළුලෙහි තමන් ගැන ලියා තිබෙන ලෙස ම මුළුම්-පුතුයාණ් නියමිත ගමන යන සේක් ම ය; එහෙත් මුළුම්-පුතුයාණ් පාවා දෙන යම් මිනිසේක් වේ ද ඔහුට වන විපතක මහත! ඒ මිනිසා තුපන්නේ නම් වඩා හොඳ ය"යි වඩාල සේක.

ඔවුන් ආහාර වලදුමින් සිටිය දී උන් වහන්සේ රෝටි ගෙන, ආසිර්වදය පවසා, එවා කඩා ඔවුන්ට දී, "ගන්න, මේ මාගේ ගරීරය ය"යි වඩාල සේක. උන් වහන්සේ කුසැලානක් ද ගෙන, තුති පුද්‍ර, ඔවුන්ට දුන් සේක. සියලුලෝම එයින් පානය කළහ. තවද උන් වහන්සේ ඔවුන්ට කතා කොට, "මෙය බොහෝ දෙනා වෙනුවෙන් වගුරුවනු ලබන මාගේ ගිවිසුම්-රුධිරය වේ. සැබැවින් ම මම ඔබට කියම්, දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍යයෙහි දී මම තැවත මිනිසුස පානය කරන දිනය එන තෙක්, මම මේ මිදියුස යළින් පානය නොකරන්නේම"යි වඩාල සේක. ඔවුන් ගිතයක් ගෙ ඔවුන් කන්දට තිබුම ගියහ.

තවද, ජේසුස් වහන්සේ කතා කරමින්, "ඔබ හැම දෙන ම පැකිලෙන්නහු ය; මත්ද, 'මම එබේරට පහර දෙන්නේම්. එවිට බැවර්ල්ව් විසුරුවිනු ලබන්නේ යයි ලිය තිබේ. කෙසේ වූව ද උන්පාන කරනු ලැබූ පසු, මම ඔබට පෙරවුව ගලීලයට යන්නේම්"යි ඔවුන්ට වඩාල සේක. ජේසුරු කතා කොට, "අන් හැම දෙනා ම අබේරයට පත් වූණක්, මම තම් එසේ නොවන්නේම්"යි උන් වහන්සේට කි ය. ජේසුස් වහන්සේ දී, "සැබැවින් ම මම ඔබට කියම්. අද ම, මේ රාත්‍රියේ දී ම කුකුලා දේ වරක් හඩිලන්න පෙර, මා හඳුන්නේ තැනැ යි ඔබ තෙ වරක් කියන්නේහි ය"යි ඔහුට වඩාල සේක. එහෙත්, ඔහු "මට ඔබ වහන්සේ සමග මැරෙන්න සිදු වූණක් 'මට නාදුන්ම්'යි කියන්නේ ම තැනැ"යි තරයේ ම කිය සිටියේ ය. සේසු සියලුලෝ ද එසේ ම කි භ.

ග්‍රාවකයේ ගෙන්සෙමන නම් වූ තැනට පැමිණියේ ය. උන් වහන්සේ ද, "මා යාවිකදා කරන අතර, ඔබ මෙහි සිටින්න"යි ග්‍රාවකයන්ට වඩාල සේක. උන් වහන්සේ ජේසුරු ද ප්‍රාකාබි ද ජෝහන් ද කැදවාගෙන ගිය සේක. ඉන්පසු උන් වහන්සේ අතිශයින් බිජාපන් වන්න ද ගෝහන් ද පටන් ගන් සේක. උන් වහන්සේ ඔවුන් අමතා, "මැරෙන තරමට මාගේ සිත අතිශයින් ගෝකාකුල ය; මෙහි තැවති අවදි ව සිටින්න" කියා, මදක් පෙරට ගොස් මුණින්තල වී, හැකි නම්, ඒ පැය තමන් කෙරෙන් පහ ව යන ලෙස යාවිකදා කරමින්, "අබිබා, පියාණන්, ඔබට

සියලුළක් ම හැකි ය; මේ කුසලාන මා කෙරෙන් ඉවත් කළ මැනව; එහෙන් මාගේ කැමැත්ත නොව, ඔබගේ කැමැත්ත වේ වා”යි වදාල යෝං.

පසුව උන් වහන්සේ අවත්, ඔවුන් තීදා හිඳිනු දැක, ජේදුරු අමතා, “සීමොන් ඔබ තිඳි ද? පැයක් වත් අවදි ව ඉන්ත ඔබට නොහැකි වූයේ ද? පරිත්හාවට නොවැවත පිළිස අවදි ව තිද යාචිනා කරන්න; හිත නම කැමැතිය, එහෙන් ගත නම් දුබලය”යි වදාල යෝං.

උන් වහන්සේ යලිත් ගොස් එම වතන ම පවසමින් යාචිනා කළ යෝං. ඉන්පසු තැවතන් හැරේ අවත් ඔවුන් තීදා හිඳිනු දුටු යෝං. ඔවුන්ගේ ඇස් තිඳිබර ව තිබුණි. උන් වහන්සේට කුමන පිළිතුරක් දෙන්න දැ යි විවු නොදැන්න.

උන් වහන්සේ තේ වතන වරත් අවත් ඔවුන් අමතින්, “තවමත් තිඳි ද? තවමත් විවෙකයෙන් ද? ඉතින් ඇති; තියමින මොගොත පැමිණ තිබේ; මෙන්න, මුහුණා-පුහුයායේ පරිවුන්ගේ අත්වලට පාවා දෙනු ලබන යෝං; තැගිටින්න; අපි යම්; මෙන්න මා පාවා දෙන්නා ලග ම ය”යි වදාල යෝං.

යේපුස් වහන්සේ කතා කරමින් සිටිය දී, දොලොස් දෙනාගෙන් කෙනෙකු වූ ජ්‍යදස් ද ඔහු කැවුව නායක පුරුෂකවරු ද විනයයරයන් හා ප්‍රජා මූලිකයන් විසින් එවතන ලද සම්භයක් ද කඩු මුගුරු රගෙන ආහ. “මම යමෙකු සිඹුම් ද ඒ ඔබ සෞයන තැනැත්තා ය. ඔහු අල්ලා පරෙස්සමින් ගෙන යන්න” කියා උන් වහන්සේ පාවා දෙන්නා ඔවුන්ට ලකුණක් දී තිබුණි.

ජ්‍යදස් අවත් වහා ම උන් වහන්සේ බෙත ගොස්, “රබින්” කියා උන් වහන්සේ සිංගතන්නේ ය. ඔවුන් උන් වහන්සේ අල්ලාගෙන අත්අඩංගුවට ගත්ත. ලග සිටි අයගෙන් කෙනෙක් කඩුව ඇද මහා නායක පුරුෂකවරයාගේ දාසයාට ගසා මහුගේ කත කඩාලී ය. යේපුස් වහන්සේ ඔවුන්ට උන්තර දෙමින්, “ඔබ සෞරකුට විරුද්ධ ව මෙන් කඩු මුගුරු ගෙන මා අල්ලන්න ආවාඩු ද? මම දිනපතා ම දේව මාලිගාවෙහි අනුගාසන කරමින් ඔබ සමග සිටියෙමි; එහෙන් ඔබ මා අල්ල නොගත්තහු ය; මෙයේ වතන්නේ ඉදෑද ලියවිල්ලේ ලිය ඇති දේ සම්පූර්ණ වතන පිළිස ය”යි වදාල යෝං. එවිට සියල්ලේ ම උන් වහන්සේ හැරපියා පලා දියහ.

සිංහින් හණ රේද්දක් පමණක් පොරවාගත් තරුණයෙක් උන් වහන්සේ පසුපසස්සේ ගියේ ය. ඔවුන් ඔහු ඇල්ලාගත්ත. එහෙන්, ඔවුන් ඔහු ඒ රේද්ද හැර දමා නග්න ව පලා ගියේ ය.

මවුහු යේපුස් වහන්සේ උන්තම පුරුෂය බෙත ගෙන ගියහ. සියලු නායක පුරුෂකවරු ද ප්‍රජා මූලිකයෝ ද විනයයරයෝ ද එහි රස් වූ හ. ජේදුරු ද උන්තම පුරුෂකයාගේ මථ්‍ය දක්වා ම දුරින් උන් වහන්සේ පසුපසස්සේ ගියේ ය. ඔහු මුර සේවකයන් සමග වාඩ් වී ගිනි තපීමින් සිටියේ ය. නායක පුරුෂකවරු ද මූර ගේෂ්ඨාධිකරණය ද යේ සුස් වහන්සේ මරණයට පත් කරවතන පිළිස උන් වහන්සේට විරුද්ධ ව සාක්ෂි සෙවු හ. එහෙන්, කිසි සාක්ෂියක් සම්බ ගො වී ය. බොහෝ දෙනෙකු උන් වහන්සේට විරුද්ධ ව බොරු සාක්ෂි කී නමුත්, ඔවුන්ගේ සාක්ෂි එකට එකක් නොගැලුණි.

එවිට සමහරු ඉදිරිපත් වී උන් වහන්සේට විරුද්ධ ව බොරු සාක්ෂි කියමින්, “ම්තිස් ඇතින් තැනු මේ දේව මාලිගාව බිඳීමා අතින් නොතැනු අතිකක් මම තේ

දිනකින් ගොඩනගම් සේ මොහු කියවු අපි ඇසීම්”යි කි හ. එහෙත්, මේ ලෙසින් ද ඔවුන්ගේ සාක්ෂි එකට එක විරුද්ධ විය.

ලත්තම පුරකයා ද ඔවුන් ඉදිරියෙහි තැකිව, “මබ පිළිතුරක් දෙන්නේ තැද් ද? මොවුන් ඔබට විරුද්ධ ව ගෙනෙන සාක්ෂි මොනවා දැ”යි ජේසුස් වහන්සේගෙන් ඇසි ය. එහෙත්, ජේසුස් වහන්සේ තිශ්චබිද ව කිසි පිළිතුරක් නොදී සිටි යේක. යැමින් උත්තම පුරකයා කතා කොට, “මබ ත්‍රිස්තුවරයාණෝ ද? ආසිර්වාදිතයාණ්ගේ පුත්‍රයාණෝ දැ”යි උත්ත වහන්සේගෙන් ඇසි ය. ජේසුස් වහන්සේ ද, “එසේ ය, තවද මතුෂා-පුත්‍රයාණ් බලපරාතුමයාණ්ගේ දකුණු පස වැඩිහිදිනවාත්, අහසේ ව්‍යාපෘති පිරිවර වඩිනවාත් ඔබ හැම දකිනු ඇතු”යි වදාල යේක. එකල උත්තම පුරකයා තම සඳහා ඉරාගෙන, “තවත් සාක්ෂිකරුවන්ගෙන් අපට මොන වැඩක් ද? දේවාප්‍රහාසය ඔබට ම ඇසුන් ය; ඔබේ තීරණය කිමෙක් දැ”යි ඇසුවේ ය. සියලුළු ම ඒකමතික ව උත්ත වහන්සේ මරණයට සූදුස්සෙකු යි එකහෙලා තීරණය කළහ.

එකල ඇතුමෙක් උත්ත වහන්සේට කෙළ ගසන්නට ද උත්ත වහන්සේගේ මුහුණ වසා අතින් පහර දෙමින්, “ඉතින් දිවුසීන් කියන්නැ”යි උත්ත වහන්සේට කියන්නට ද පටන්ගත්හ. මුර සේවකයේ ද උත්ත වහන්සේ හාරගෙන, අනුල් පහර දුන්හ.

පේදුරු, පහල මලවී සිටිය දී උත්තම පුරකයාගේ එක් සේවකාවක් අවුන් පේදුරු ගිති තපිනු දැක ඔහු දෙස ගොදුන් බලා, “මබත් නාසරෙන්ති ඒ ජේසුස් සමග සිටියෙහි ය”යි කිවා ය. ඔහු අපලාප කරමින්, “මබ කියන දේ කුමක් ද යි මම නොදිනිම්, මට නොනේර්” කියා තික්ම, ද්වාර මණ්ඩපයට ගියේ ය. එකල තුකුලා හැඩිලි ය. ඒ තරුණීය තැවතන් ඔහු දැක, “මොහු ඔවුන්ගෙන් කොනොකු”යි ලග සිටියවුන්ට කියන්නට පටන් ගන්නා ය. එහෙත් ඔහු යැමින්, “තැතු”යි කිවී ය. මද වේලාවකට පසු තැවතන් ලග සිටි අය, “සැබැවින් ම ඔබ ඔවුන්ගෙන් එක් කොනේක් ම ය, ඔබත් ගැලීලයෙක් ම ය”යි පේදුරුට කි හ. එහෙත් ඔහු, “මබ කියන ඒ මතුෂායා මම නාදුනම්”යි කියමින් තමාට ම සාප කරගන්නට ද දිවුරන්නට ද පටන්ගත්න් ය. එකෙනෙහි ම තුකුලා දේ වන වර හැඩිලි ය. පේදුරු ද, “තුකුලා දේ වරක් හඩුලන්නට පළමු, ‘ඔහු නාදුනම්’යි ඔබ තෙ වරක් මා ගැන කියන්ගෙහි ය”යි ජේසුස් වහන්සේ තමාට පැවසු කිම සිහි කොට මහ හඩින් හැඳි ය.

පහන් වූ කෙනෙහි ම නායක පුරකවරු, පුජා මූලිකයන් ද විනයධරයන් ද මුළු ශේෂ්ධාධිකරණය ද සමග මත්තුණාය කොට ජේසුස් වහන්සේට විලංගුදමා ගෙන ගොස්, පිළාත් හට හාර දුන්න්. පිළාත් ද, “පුදෙවිරන්ගේ රජ ඔබ දැ”යි උත්ත වහන්සේගෙන් ප්‍රශ්න කොලේ ය. උත්ත වහන්සේ උත්තර දෙමින්, “එසේ කියන්නේ ඔබ ය”යි වදාල යේක. නායක පුරකවරු ගොහෝ දේ ගැන උත්ත වහන්සේට බෝද්‍යා කළහ. පිළාත් තැවත කතා කොට, “මබ කිසි ම පිළිතුරක් දෙන්නේ තැද් ද? බලන්න, මොවුහු ඔබට කොතරම් බෝද්‍යා කරන් දැ”යි උත්ත වහන්සේට කි ය. එහෙත්, ජේසුස් වහන්සේ ඉන්පසු කිසි පිළිතුරක් තුදුන් යේක. ඒ ගැන පිළාත් ද මවිත විය.

මංගලායේ දී සෙනග ඉල්ලා සිටින තීරකරුවෙකු තිද්දහස් කරදීම, පිළාත්ගේ සිටින විය. කැරලී කොළඹල කොට, මිනි මැරීමේ වරදට තීර කරනු ඇතු කැරලීකරුවන් අතර බරබිබස් නම් කොනේක් විය. සමුහයා එක් ව ගොස්, පෙරසිරින ඉටු කරන ලෙස පිළාත්ගෙන් අයදින්නට පටන්ගත්හ. පිළාත් උත්තර දෙමින්, “මා

ශ්‍රද්ධෙවරුන්ගේ රජු නිදහස් කර දෙනවාට ඔබ කැමතී දැ”යි ඔවුන්ගෙන් ඇසි ය. එසේ කෙලේ, තායක ප්‍රජකවරුන් රෝජ්‍යාවෙන් උත් වහන්සේ පාඩා දැන් බව ඔහුට වැටහි තිබුණු බැවිති. එහෙත්, උත් වහන්සේ වෙනුවට බරඛිස් නිදහස් කර දෙන ලෙස ඉල්ලන්න තායක ප්‍රජකවරු ජනය පෙළඳුම් හ. පිළාත් ඔවුන්ට නැවත පිළිතුර දෙමින්, “එසේ නම්, ආදාළුවිටරුන්ගේ රජ ය”යි ඔබ තියන මොහු ගැන කුමක් කරන්න දැ”යි ඇසි ය. “කුරුසීයෙහි ඇණ ගසන්නැ”යි ඔවුහු යපිත් මොරගැසු හ. එකල පිළාත් බැවිත් “කිමෙක් ද? මොහු කුමන අපරාධයක් කෙලේ දැ”යි ඔවුන්ගෙන් ඇසි ය. එහෙත් ඔවුහු “කුරුසීයෙහි ඇණ ගසන්නැ”යි වැඩි වැඩියෙන් මොරගැසු හ. පිළාත් ජනතාව සතුව කරන්වට කැමතී ව, බරඛිස් ඔවුන්ට නිදහස් කර දී, ඒ සුස් වහන්සේට කසයෙන් කළවා, කුරුසීයෙහි ඇණ ගසනු පිළිස හාර දැන්නේ ය.

මුර සෙබලේ උත් වහන්සේ පූනෙරයම් නම් රජ වාසලට ගෙන ගොස් මුළු සේනාංකය රස් කරවු හ. ඔවුහු උත් වහන්සේට තිල-රක්ත වස්තුයක් හඳවා, කුවු කිරුලක් ගොනා උත් වහන්සේගේ තිස මත තබා, “ශ්‍රද්ධෙවරුන්ගේ රජුති, සැරදු!” තිය උත් වහන්සේට ආවාර කරන්න පටන් ගත්හ. ඔවුහු බව දැන්විත් උත් වහන්සේගේ තිසට ගසා, උත් වහන්සේට කෙළ ගසා, දණ තමා උත් වහන්සේ ඉදිරියෙහි වැද වැවුණුහ. උත් වහන්සේට ගැරහුම් කළ පසු ඔවුහු තිල-රක්ත වස්තුය ගෙවා, උත් වහන්සේගේ ම ඇදුම් අන්දවා, කුරුසීයෙහි ඇණ ගසනු පිළිස ගෙන තියහ.

අලෙක්සන්දරගේ ද රුපස්ගේ ද පිය වූ පිටිසරින් ආ සිරේතියේ සීමොන් නම් මතියෙකුට උත් වහන්සේගේ කුරුසීය උස්සාලාගෙන යන්න ඔවුහු බල කළහ. ඔවුහු කහාලුපිරිය යන අර්ථ ඇති ‘ගොල්ගොනා’ නම් තැනට උත් වහන්සේ ගෙන තියහ. සුවදලාවු මුළු මුද්‍රිත පානය උත් වහන්සේට දෙන ලද්දේ ය. එහෙත්, උත් වහන්සේ එය ගොපිලිගත් යේක. ඔවුහු උත් වහන්සේ කුරුසීයෙහි ඇණ ගසා, උත් වහන්සේගේ ඇදුම් තම තමන් අතර බෙදාගතිමින්, එක් එක්කොනා කුමක් ගත්න දැ යි බලන පිළිස එවා ගැන දාඟ දැමු හ. ඔවුන් උත් වහන්සේ කුරුසීයෙහි ඇණ ගසුවෙන් තිරු උදා වී තුන් පායකට ප්‍රසුව ය. “ශ්‍රද්ධෙවරුන්ගේ රජ ය”යි උත් වහන්සේ පිළිබඳ වේදනා ප්‍රවරුව ලිය තිබිණි. ඔවුහු එක් කොනෙකු දකුණු පසෙහි ද එක් කොනෙකු වම් පසෙහි ද උත් වහන්සේ සමග කුරුසීයෙහි ඇණ ගැසු හ. ‘උත් වහන්සේ අපරාධකරුවන් සමග ගණන්ගනු ලෙඩු යේක’ යන ගුද්ධ ලියවිල්ල මෙසේ ඉටු විය.

මග යන අය තිස් වන වනා උත් වහන්සේට අපහාස කරමින්, “හහ! දේව මාලිගාව වනසාදමා තෙදිනතින් එය ගොඩනගන ඔබ ම, ගැලවී කුරුසීයෙන් බැස එන්නැ”යි කී හ. එලෙස ම තායක ප්‍රජකවරු විනයධරයන් සමග තම තමන් අතර උත් වහන්සේට කවටකම් කරමින්, “මොහු අනුන් ගැලවී ය, එහෙත් තමා ම ගෙව්වාගන්නට මොහුට ගොහැකි ය. අප විසින් දැක අදහන පිළිස, ඉශ්‍රායෝලිනී රජ වන ස්ථිස්තුස් දැන් කුරුසීයෙන් බසින්නැ”යි කී හ. උත් වහන්සේ සමග කුරුසීයෙහි ඇණ ගසනු ඇඩුවේ ද උත් වහන්සේට ගැරහුම් කළහ.

මද්දහනේ දී රට පුරා අන්ධකාරයක් පහළ විය. එය සවස තුන වන ගෙක් පැවතිණි. සවස තුනට ගේසුස් වහන්සේ, “එලොයි, එලොයි, ලාමා සංඡ්(ත්)තාති” තිය මහ හඩින් මොරගැසු යේක. එහි අර්ථය, “මාගේ දෙවියනි, මාගේ දෙවියනි,

මඩ මා අන් හැරියේ මක්කීසා දැ?” යතුයි. බලා සිටිය අයගෙන් සමහරක් ඒ අසා, “අන්ත, ඔහු එලියට හඩගසයි” කි හ. කෙනෙක් දිව ගොස් මූදුහත්තක් විනාකිරහි පොගවා, බව ලියක ගසා උන් වහන්සේට බොන්ත දී, “විකක් ඉන්න, මොහු බස්වාලීමට එලිය එන්ත ද කිය බලු”යි කි හ. ගේපුස් වහන්සේ මහ හඩක් නගා අවසන් බුස්ම මුදා හැරිය යේක.

එවිට දේව මාලිගාවේ තිරය ඉහළ පටන් පහළ දක්වා දෙකට ඉරි තියේ ය. උන් වහන්සේ අබ්මුවහි සිටි ගතාධිපතියා උන් වහන්සේ මෙයේ අවසන් බුස්ම හළ බව දුටු කළ, “සැබැවින් ම මේ මුළුමායා දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයායේ ම ය”යි කි ය. ස්ත්‍රීහු ද දුරින් බලා සිටියහ. ඔවුන් අතර, ගලීලයේ සිටිය දී උන් වහන්සේ පිරිවරා ගොස් උපස්ථාන කළ මග්දලායේ මරියාත්, කුඩා ජාකාබිගේ ද ජෝසේප්ගේ ද මව වූ මරියාත්, සලෙෂ්මිත්, උන් වහන්සේ සමග ජෙරුසාලමට ආ බොහෝ කාන්තාවෝන් සිටියහ.

එය සබතට පෙර සුදානම් විමේ දිනය වූ බැවින්, තිරු බැස තිය කළ, ජුදා මත්තුණ සහාවහි ගරුතර සාමාජිකයෙකු වත, දෙවියන් වහන්සේගේ රාජ්‍ය ගැන අජේක්ෂාවන් සිටි, අරිමාතියේ ජෝසේප් එහි පැමිණ, ගෙරුරය ගෙන, පිලාත් වෙත ගොස් ගේපුස් වහන්සේගේ මඟ දේහය ඉල්ල සිටියේ ය. පිලාත් ද උන් වහන්සේ එතරම් ඉක්මනින් මියගිය බව අසා පුදුම වී, ගතාධිපතියා කැදවා, “උන් වහන්සේ මේ ඉක්මනින් මල යේක් දැ”යි ඇසී ය. ඒ බව ගතාධිපතියාගෙන් සහතික ලෙස දැනගත් පසු පිලාත් තෙමේ ජෝසේප්ට මඟ දේහය බාර දුන්නේ ය. ඔහු හණ රෙද්දක් මිලට ගෙන, උන් වහන්සේ පහතට බා, ඒ රෙද්දෙන් මතා, පර්වතයෙහි කණින ලද සොහොන් ගැබක තබා, දොරකඩට ගළක් පෙරලා තැබී ය. මග්දලායේ මරියා ද ජෝසේප්ගේ මව වූ මරියා ද උන් වහන්සේ තැන්පත් කළ ස්ථානය බලාගත්හ.

සම්බාදන් වහන්සේගේ සුහාරංචිය මෙයේ ය.

ත්‍රිස්තුති මධ වහන්සේට ප්‍රකෘතා වේවා.

බෙන ඉරුදින දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.lk/> වෙත පිවිසෙන්න.